

ната. — Свидетелство отъ 1856 г. — Просба на Селимински до руския императоръ . — Втора просба, за признаване на усърдието и заслугитѣ му. — Съставяне на „Историческия споменъ“ отъ 1855 г. — Качества и стойность на тѣзи мемоари. — 4. Изселване на българитѣ въ Бесарабия. — Раковски за българскитѣ страдания презъ Кримската война. — Л. Толстой за изселването на българскитѣ бѣжанци. — Прокламацията на графъ Паскевича за участие въ войната. — Обсадата на Силистра и нейнитѣ печални последици за българитѣ. — Сждба на бѣжанцитѣ въ Русия: безчовѣчно поведение на рускитѣ чиновници. — Отчаяние на бѣжанцитѣ и решение да се завърнатъ въ Турция. — Преживѣно и мислено отъ Селимински. — 5. Общото народно единение като залогъ за успѣхъ. — Какви поуки трѣбва да тегли руското правителство за своето чиновничество? — Българитѣ могатъ да се бранятъ само чрезъ постоянство въ единението си. — Необходимостъ да се развие народниятъ езикъ и изучава историята. — Българската народна индивидуалность и славянската общность. — Пжтица на българското възраждане; вѣрность къмъ мѣстнитѣ традиции. 301

ГЛАВА XII

БЪЛГАРСКИ ВЪПРОСИ ОТЪ 1856 ДО 1862 г.

1. На вѣрна обществена служба. — Иден за културна борба и държавна независимостъ. — Селимински като окръженъ лѣкаръ въ Каларашъ. — Раздѣла съ сънародници въ Браила. — Политически възможности на Изтокъ. — Докладъ върху медицинско-хигиеничното дѣло въ окръга Яломица. — Злоупотрѣби на болничнитѣ власти. — Усилия да се подобри положението. — Разочарование и отгяне на частна практика въ Браила. — 2. Черковниятъ въпросъ въ решителна фаза. — Българско единство въ борбата срещу Фенеръ. — Петиция до султана следъ издаването на Хатихумаюна отъ 1856 г. — Движение противъ търновския Неофитъ. — Всенароденъ черковенъ съборъ въ Цариградъ. — Скъсване съ патриаршията на 3 априлъ 1860 г. — Селимински не отива въ Цариградъ като представителъ на букурещкитѣ българи. — Но той отправя два мемоара по черковния въпросъ до представителитѣ на две велики сили. — Очеркъ на положението въ България; исторически погледъ върху отношенията ни къмъ грѣцката черква. — Противонародна дейность на Ал. Екзархъ. — 3. Народната борба въ 1860 и 1861 г. — Мемоаръ на Селимински отъ 27 декемрий 1860 г. по разногласието съ Фенеръ. — Двубоятъ Раковски — Драганъ Цанковъ. — Догматични спорове неумѣстни въ момента. — Налага се благоразумие, за да се избѣгне погромъ отъ турцитѣ. — Българската платформа по черковния въпросъ. — Поздрави до Илариона и Чомакова за смѣлото имъ действие. — Осемтъ точки на българския мемоаръ отъ 1861 г. — Непримиримо гледище на Браилската община: никакво споразумение съ „разбойнишкото фенерско духовенство“. — Какви